

Bron van Levend Water

Parochieblad van de RK Parochie van Levend Water
Heiloo, Akersloot en De Egmond
5e jaargang nummer 6

COLOFON

De volgende Bron van Levend Water

verschijnt op **10 juli 2022**

Kopij, bestaande uit maximaal 500 woorden.

kunt u uiterlijk **14 juni 2022**

inleveren bij de lokale redacties.

bij voorkeur als Word document per email:

Locatie H. Willibrordus:

willibrorduskerk@rk-bronvanlevendwater.nl

Locatie H. Jacobus Major:

jacobusmajor@rk-bronvanlevendwater.nl

Locatie H. M.M. Alacoque:

drieluik@rk-bronvanlevendwater.nl

De redactie behoudt zich het recht voor om, daar waar nodig, wijzigingen aan te brengen in de aangeleverde artikelen. Indien de inhoud hierdoor wordt gewijzigd, wordt vóór plaatsing contact opgenomen met de schrijver.

Dit parochieblad is ook te vinden op de website van Bron van Levend Water: rk-bronvanlevendwater.nl
Indien u geen parochieblad meer wilt ontvangen kunt u dit doorgeven aan het secretariaat van uw locatie. Adressen vindt u achter in dit blad.

Bij de voorkant:

Pinksteren

Ontvang de vlam des Heren.
Hij heeft u rijp bevonden
om midden uit uw zonden
van Hem te profeteren.

En voel het blinde wonder
op uw tong preluderen:
gij kunt de taal schakeren
naar alle spraak en monden.

Onder het samenkomen
van klank en wezen moeten
zin en begrip verdwijnen;

onder het hete schijnen
van dit vuur Zijner dromen,
laat God zich door u groeten.

Gerrit Achterberg

Foto voor- en achterkant
Marius Prein

Parochie Bron van Levend Water
p/a Westerweg 267
1852 AG Heiloo

Telefoon: 072-533 09 06

Mail: info@rk-bronvanlevendwater.nl

Website: www.rk-bronvanlevendwater.nl

Pastoraal woord

De Paastijd. Eindelijk even niet preken over pijn, over lijden, over spijkers, gesels en doornenkronen. Begrijp me niet verkeerd: natuurlijk is het lijden van onze Heer nodig geweest voor onze verlossing, maar ik preek toch liever over minder bloedigere onderwerpen. Bovendien ben ik na mijn eerste volledige Paastriduum ook behoorlijk uitgeput! Wat dat betreft kwam de verplichte retraite die week (ter voorbereiding op mijn diakenwijding) als geroepen.

Na mijn wijding (waarover elders in dit blad meer) kreeg ik van verschillende parochianen de opmerking dat het nogal wat was, wat ik beloofd zou hebben. Ze bedoelden daarmee niet alleen het deel in de liturgie waarin ik de bisschop en zijn opvolgers eerbied en gehoorzaamheid heb beloofd, maar ook de vragen of ik het ambt in nederige naastenliefde wil vervullen, het geloof met een zuiver geweten wil bewaren, mijn geest van gebed wil bewaren en verdiepen en steeds meer wil leven naar het voorbeeld van Christus.

En inderdaad: dat is nogal wat. Maar let op de details: de gehoorzaamheid heb ik beloofd (waarover een bevriend priester mij ooit opmerkte dat gehoorzaamheid niet hetzelfde is als blinde volgzaamheid).

Wat betreft die andere dingen heb ik mijn wil bevestigd. En dat is maar goed ook. Want lees ze nog maar eens en vraag je af of dat überhaupt wel dingen zijn die je als mens kunt beloven! Maar dat ik ze als christen wil lijkt me niet vreemd: ik denk dat dat namelijk voor ons allemaal geldt.

Als kerken willen we sowieso behoorlijk veel valt me altijd op. Met het verdwijnen van het cultuurchristen-

dom is de gedrevenheid van parochianen allesbehalve afgenomen, eerder het tegenovergestelde! Maar tegelijkertijd zijn de middelen en het aantal beschikbare mensen beperkter. Waarom ik daarover begin is dat ik het hierboven had over de wil. Vorige week zaterdag sprak ik tijdens de viering over Johannes 6,16-21. De leerlingen waren, na de verrijzenis, weer aan het vissen gegaan én weer in een storm beland.

Toen kwam Jezus over het water naar hen toege- lopen. En toen ze hem aan boord wilden nemen, waren ze plots weer aan land, op de plek waar ze naartoe wilden.

Hun wil was voor Jezus kennelijk voldoende. Net als voor ons: zij bepaalt de richting die wij aan ons leven geven. Meester Eckhart, een van mijn grootste inspiratiebronnen, zegt hierover: "Met mijn wil kan ik alles. Ik kan de nood van de hele mensheid op me nemen en alle armen voeden en voor alle mensen het werk doen en wat je ook maar kunt bedenken. Als je wel de wil hebt, maar niet de macht om die ten uitvoer te brengen, waarlijk: dan heb je het voor God toch allemaal gedaan."

Ik wil hiermee niet zeggen dat wij ons moeten neerleggen bij een moeilijke of onmogelijk lijkende situatie. Maar wel dat de wil voor God belangrijk is, en dat we dus ook niet bang hoeven te zijn "of we in ons leven wel voldoende voor God doen/ gedaan hebben". Want uiteindelijk draait het om de liefde, want dat is het instrument waarmee God door ons heen wil werken. En die juiste wil tot liefde wens ik ons allen toe. Tot snel!

Pastor Mike.

Pater Tristan Perez

In de maanden mei juni en juli zal Pater Tristan Perez in onze parochie Bron van Levend Water vele malen voorgaan en ook één dag per week aanwezig zijn in (één van de) locaties.

Het is een vreugde voor mij om de komende drie maanden diensten in de parochie te mogen doen. Ik wil me even voorstellen: ik ben pater Tristan Perez en ik behoor tot een religieus instituut, het Instituut van het Vleesgeworden Woord (IVE), opgericht in Argentinië in 1984. De blauwe zusters die in Heiloo zitten, zijn de vrouwelijke tak van dat Instituut.

Ik kom uit het noorden van Argentinië, uit het Bisdom Salta, waar ik in 1985 werd gewijd. Na drie jaar dienst in mijn bisdom gaf de bisschop mij toestemming om in dit nieuwe religieuze instituut te treden. Het mysterie van de menswording van de Zoon van God en zijn dood is het middel geweest waarmee God mij riep. Het Instituut wil met zijn spiritualiteit en apostolaat als een verlengstuk zijn van de menswording van de Heer. Dat bracht me ertoe om lid van het Instituut te willen zijn en de Heer schonk me veel meer dan ik daar verwachtte te vinden.

God heeft mij de genade gegeven om in verschillende landen met verschillende culturen (Argentinië, Peru, Italië, Egypte, Pakistan, Duitsland, Verenigde Staten) op zending te kunnen gaan.

Ik heb de genade mogen ontvangen om exegese te kunnen studeren in Rome en Jeruzalem en bovendien op missie te gaan naar Egypte. Het is daar, in de kleine dorpen van Opper-Egypte, dat de manier van leven van de tijd van de Heer wordt bewaard. Koptische christenen bewaren de wijsheid van het Oude Testament en het levende geloof van het Nieuwe en de hartelijkheid en vriendelijkheid van het Oosten. Het leven daar heeft me geholpen om het leven van de Heer beter te begrijpen.

Ik kwam een beetje “toevallig” naar Nederland. In Nederland bedienden we toen twee parochies, één in Limburg bij Maastricht en de andere in Noord-Holland, in Alkmaar. De priesters waren jong en de oversten vroegen mij om een tijdje met hen mee te gaan. Dat ‘tijdje’ is tot meerdere jaren uitgegroeid. Ik ben twee jaar in Limburg geweest en daarna in Bergen en Alkmaar, altijd als kapelaan. Op dit moment ben ik met nog een andere pater in Heemstede en ook daar ben ik kapelaan.

Ons apostolaat in Nederland is erg mooi en we proberen altijd te leren en te helpen waar we kun-

nen. Ooit waren meer dan 15% van de missionarissen in de wereld Nederlanders!!! Missionarissen die ook nu nog zoveel goeds doen, want velen hebben van hun missieplaats hun thuisland hebben gemaakt. Vandaag komen er missionarissen uit vele plaatsen naar Europa en proberen we Christus en zijn evangelie aanwezig te maken met ons leven, zoals het altijd ononderbroken is geweest sinds het vuur van Pinksteren.

Een paar maanden geleden vierde ik de mis in een bejaardenhuis in Haarlem. De meesten konden de mis niet goed meer volgen, maar ze baden deze toch met grote toewijding. Op dat moment kreeg ik het beeld dat het Christus zelf was die hen in de Eucharistie bezocht via de priester of de diaken of pastoraal werker. Wij zijn voorbij en de Heer blijft voor zijn schapen zorgen. Ik denk dat die gedachte ons kan helpen de Heer te danken.

Ten slotte sta ik tot uw beschikking voor zover het in mijn mogelijkheden ligt. Bij voorbaat dank voor alles en God zegene u,

Pater Tristan Perez

Even voorstellen

Mijn naam is Mike Nagtegaal. Ik ben vanaf 1 december 2021 aangesteld als de nieuwe pastor in de parochies Heilige Cornelius en Bron van Levend Water. Samen met mijn vrouw Ingeborg en onze twee kinderen woon ik sinds mei 2020 met veel plezier in het mooie Limmen, waar we ons al behoorlijk thuis voelen.

De afgelopen 9 jaar ben ik als aalmoezenier (krijgsmacht pastor) werkzaam geweest bij de Marine. Tot de dag dat pastor Olling mij afgelopen zomer vroeg of ik interesse had om hem op te volgen, heb ik eigenlijk nooit overwogen om de dienst te verlaten. Wij hadden als gezin dan ook even de tijd nodig om aan het idee te wennen, het te verwerken, om te overwegen of het een juist besluit zou zijn, maar na veel wikken en wegen, praten en bidden was het duidelijk: we gaan ervoor!

Op 23 april jl. ben ik tot diaken gewijd in de Bedevaartkapel van o.l.v. ter Nood in Heiloo: midden in de regio waar ik mag werken!

Mijn "thuisbasis" is de parochie in Limmen, waarvoor ik de eerst aanspreekbare ben, maar vanaf het weekend 7 en 8 mei begin ik eindelijk met het voorgaan in de kerken van Bron van Levend Water! Om te beginnen met Akersloot en Egmond aan de Hoef. Heiloo zal niet lang op zich laten wachten.

Ik kijk er erg naar uit om jullie de komende tijd te mogen ontmoeten!

Cheers!
Mike Nagtegaal

Diakenwijding pastor Mike Nagtegaal

Zaterdag 23 april, in het Paasoctaaf, is Mike Nagtegaal, pastor van de parochies H. Cornelius en Bron van Levend Water, tot permanent diaken gewijd in de Bedevaartkapel van het Diocesaan heiligdom van Onze Lieve Vrouw ter Nood in Heiloo. Het koor van de H. Corneliusparochie van Limmen heeft gezongen, de wijdeling is daar sinds begin december werkzaam in het pastoraat.

De vrouw van Mike, Inge, zat voor in de kerk met hun beide kinderen. Hoe klein die ook zijn, ze hebben zich prima gedragen, met een klein beetje hulp van familieleden. De beide verantwoordelijken voor de diakenopleiding, vicaris Gerard Bruggink en rector Luc Georges, concelebreerden, samen met deken Franklin Brigitha van het dekenaat Alkmaar, rector Lambert Hendriks van Rolduc, kapelaan Nico Kerssens en pastoor en docent Matthew Njezhukumkattil, Diaken Colm Dekker en diaken Wim Zurlohe assisteerden.

Na afloop was er gelegenheid om te feliciteren in de open lucht, want het was heerlijk weer, terwijl er in Limmen nog een verdere receptie was georganiseerd.

Van harte feliciteren we Mike en zijn echtgenote Inge, de familie en parochies! Dat er veel zegen van de nieuwe diaken mag uitgaan!

Bisschop Johannes
Hendriks

Liturgisch Rooster

Datum	H. Willibrordus Heiloo Zondag 10.00	H. Jacobus Major Akersloot Zondag 10.00	H.M.M. Alacoque Egmond Zaterdag 19.00 of Zondag 10.00	H. Cornelius Limmen Zaterdag 19.00 en Zondag 10.00
Zaterdag 28 mei <i>7^e zondag v. Pasen</i>				
Zondag 29 mei <i>7^e zondag v. Pasen</i>	W&C-viering Ph. Kint Herenkoor	Eucharistie T. Perez	Eucharistie N. Mantje Soli Deo Gloria	
Zaterdag 4 juni <i>Vigilie van Pinksteren</i>			Eucharistie N. Mantje Hoeverture	W&C-viering M. Nagtegaal
Zondag 5 juni <i>Pinksteren</i>	Eucharistie T. Perez D+H-koor	Oecum. Viering Ds. Plaisier en J. Eekels Aquarius en Kinder- koor	Eucharistie N. Mantje Soli Deo Gloria	Oecum. Viering
Zaterdag 11 juni <i>H. Drie-eenheid</i>	W&C-viering K. Kint El Shaddai			Eucharistie T. Perez
zondag 12 juni <i>H. Drie-eenheid</i>	Eucharistie N. Mantje Dameskoor	W&C-viering parochianen Herenkoor	Eucharistie T. Perez Soli Deo Gloria	W&C-viering K. Kint
Zaterdag 18 juni <i>H. Sacrament</i>			Eucharistie N. Mantje Hoeverture	Gezinsviering M. Nagtegaal
Zondag 19 juni <i>H. Sacrament</i>	Eucharistie T. Perez De Brug	Eucharistie F. Brigitha alle koren		W&C-viering B. Leurink
Zondag 26 juni <i>13^e zondag d.h.j.</i>	W&C-viering parochianen Herenkoor	Eucharistie T. Perez	07.00 Adelbertus Akker 10.00 Adelbertus Akker	Feestweekend M. Nagtegaal
Zaterdag 2 juli <i>14^e zondag d.h.j.</i>			Eucharistie N. Mantje ZoKo	geen viering
Zondag 3 juli <i>14^e zondag d.h.j.</i>	Eucharistie T. Perez De Brug	Eucharistie N. Mantje		W&C-viering parochianen

Vieringen door de week

H. Willibrordus Heiloo	Steunpunt Egmond Binnen	H.M.M. Alacoque Egmond aan den Hoef
Viering/rozenkrans woensdag 09.30 uur	Eucharistieviering woensdag 09.30 uur	Rozenkransgebed vrijdag 09.00 uur
Viering vrijdag 09.30 uur		Eucharistieviering vrijdag 09.30 uur

Parochienieuws

Dit parochienieuws begin ik met een humoristisch verhaal, maar wel waargebeurd. Humor en een positief gevoel houden de mens op de been. Bij het opruimen van het parochiehuis kwamen we nog een twintigtal stoelen tegen. Oude, houten, gammele stoelen en enkele tafels. Deze moesten worden afgevoerd. Ik charterde zwager Gerard, die regelde een aanhangwagen. Wij de wagen helemaal vol geladen en naar de gemeentelijke vuilstortplaats. "Nee heren, dat mogen we niet aannemen, want het is van een vereniging of sportclub" werd ons gezegd. Toen we zeiden dat het van de kerk was, kregen we als antwoord dat ook de kerk geen reinigingsrechten betaalde. "Probeer het maar in Heiloo of anders GP. Groot." Wij eerst naar gemeente Heiloo. Zelfde verhaal. Ook van de kerk namen zei het niet aan. Toen mijn zwager hem €10,00 bood zei hij gevat: "Dat mag niet van de kerk." Dan toch maar naar GP. Groot. Kosten na weging €20,00. Nou ja, wij waren er af. Terug bij het parochiehuis vroeg iemand naar de geluiddempende wandpanelen. Ik rekende al 5 wandpanelen x €4,00 is €20,00. Voordat ik het uitgesproken had, zei Gerard :
"Voor €20, 00 zijn ze voor jou". Dat werd akkoord bevonden en zo sneed het mes aan twee kanten.

Op 1 april zijn het parochiehuis en de kerk van Maria onbevlekt ontvangen in Egmond aan Zee dan toch overgegaan naar een nieuwe eigenaar en hebben parochiebestuur en koper de koop/verkoop van deze gebouwen afgerond. Op 11 april was de sleuteloverdracht in Heiloo en Martien den Blanken van het bestuur had mij gevraagd daarbij aanwezig te willen zijn. Er zou, om dit te vieren, voor koffie met gebak worden gezorgd. Eerlijk gezegd combineerde ik het woord "vieren" niet echt met mijn gevoelens. En de meesten van u zullen begrijpen waarom. Alle sleutels werden op tafel gelegd, maar voordat we naar Egmond aan Zee reden voor een soort schouw, pakte ik mijn net ingeleverde sleutels en zei daarbij nog een keer de deur van 'ons kerkie' te willen openen en sluiten. Dit werd uiteraard goed gevonden. Na het voor de laatste keer sluiten van de deur gaf ik de sleutel aan Martien, die hem op zijn beurt overhandigde aan koper Paul Cijs, een toch wel emotioneel en historisch moment.

De parochie en in het bijzonder de parochiegemeenschap van Egmond Binnen zullen het in de toekomst ook weer met een vrijwilliger minder moeten doen.

Jan de Boer, al vele jaren koster bij gebeurtenissen op de Adelbertusakker en bezorger van het parochieblad heeft helaas om gezondheidsredenen zijn vrijwilligerstaken moeten opgeven. Jan, namens de parochie enorm bedankt voor je inzet en we wensen jou en je gezin veel kracht en sterkte toe in de zware tijd die komen gaat.

Over vrijwilligers gesproken... de parochie en in het bijzonder onze locatie in Egmond kan nog steeds (en het liefst jongeren) op allerlei gebied vrijwilligers gebruiken. Er is nog steeds genoeg te doen in en rond de locatie. Ik schrijf niet voor niets tussen haakjes 'jongeren', want zo kunnen we de parochie vitaal houden.

Tot slot: Nu ik de sleutels van de kerk in Egmond aan zee heb ingeleverd zal mijn bijdrage aan het parochieblad misschien korter worden. Want oei... Ik zie dat ik de limiet van 500 woorden weer heb overschreden.

Kees Kager

Verkoop OLVOOkerk

De Onze Lieve Vrouw Onbevlekt Ontvangen kerk in Egmond aan Zee is verkocht

Eind 2018 heeft het parochiebestuur besloten om twee van de vijf kerken die wij beheren, te sluiten, nl. De Adelbertuskerk in Egmond Binnen en de OLV Onbevlekt Ontvangen kerk te Egmond aan Zee. Achtergrond van dit besluit was het teruglopend aantal kerkbezoeken, de afname van het aantal vrijwilligers en de toen reeds voorziene afname van het aantal pastores. Eind augustus 2019 werden in beide kerken de laatste vieringen gehouden, waarna ze formeel door de bisschop aan de eredienst werden onttrokken.

Vervolgens is het parochiebestuur in overleg gegaan met de gemeente Bergen om af te tasten welke planologische mogelijkheden de gemeente voor de beide gebouwen voorzag. De OLV kerk staat te boek als gemeentelijk monument, hetgeen betekent dat het gebouw zoveel mogelijk in zijn huidige verschijningsvorm moet worden gehandhaafd. De gemeente heeft hiertoe de monumentencommissie geraadpleegd. Die bestempelde met name de glas in loodramen en de spantconstructie als bijzonder waardevol. Met behoud van deze elementen zouden in het gebouw woningen kunnen worden gerealiseerd. Het naastgelegen parochiegebouw mag worden gesloopt en de vrijkomende ruimte mag eveneens worden benut voor woningbouw. In een zogenaamde randvoorwaardelijke brief heeft de gemeente vervolgens aangegeven te willen meewerken aan een bestemmingsplanwijziging indien een plan zou worden ingediend dat voldoet aan de door de monumentencommissie geformuleerde voorwaarden en mits er aan de achterzijde voldoende parkeerruimte zou worden gecreëerd passend bij het aantal te realiseren woningen. Onder deze voorwaarden heeft het parochiebestuur medio vorig jaar een makelaar opdracht gegeven om de kerk en het naastgelegen parochiegebouw te koop aan te bieden. Uit de binnengekomen biedingen kon één partij worden geselecteerd die voor beide gebouwen de hoogste prijs over had. Nader onderzoek leerde dat de betreffende partij aan alle eisen van kredietwaardigheid en deugzaamheid voldeed. Eind maart van dit jaar heeft het Bisdom aan het parochiebestuur machtiging verleend om tot overdracht van de gebouwen over te gaan. Op 1 april zijn de

beide gebouwen via notariële akte overgedragen aan de firma H.A. de Boers Vastgoed BV te Zevenhuizen. Voor die tijd waren vrijwel alle roerende goederen, waaronder de kruiswegstaties, enkele beelden en los meubilair ophgehaald door vertegenwoordigers van de All Saints parochie in Amsterdam Zuid-Oost. Dit is een migrantenkerk in opbouw alwaar deze goederen een waardige nieuwe plek hebben gekregen. Het orgel en de kerkbanken zullen een herbestemming krijgen in een kerk in Polen.

Op 11 april hebben we tijdens een kleine ceremonie, in aanwezigheid van de oud-voorzitter van de voormalige parochie Onze Lieve Vrouw Onbevlekt Ontvangen, Kees Kager, de sleutels overhandigd aan de vertegenwoordiger van de koper. Hiermee werd een traject van bijna 4 jaar afgerond vanaf de eerste discussie over de toekomst van onze kerken. Een traject dat bij de parochianen in Egmond aan Zee emoties en pijn over het verlies van een dierbare plek heeft veroorzaakt, maar dat uiteindelijk onvermijdelijk was gelet op de teruggang in het aantal parochianen dat hiervan nog gebruik maakte. De nieuwe eigenaar gaat nu aan de slag met de verdere uitwerking en de realisatie van de plannen. Ik hoop dat dit uiteindelijk zal bijdragen aan de grote behoefte aan betaalbare woningen in Egmond aan Zee met behoud van de herinneringen aan een rijk rooms leven.

Martien den Blanken,
vice-voorzitter parochiebestuur

familieberichten

Overleden in de Egmond:

Cornelis Petrus (Kees) Ruiters
* 24-1-1934 † 18-03-2022

Adriana (Sjaan) Bruin – de Waard
* 18-01-1925 † 24-04-2022

Overleden in Akersloot:

Jacobus Gerardus (Jaap) Leijen
* 22-09-1934 † 23 april 2022

Koninklijk onderscheiden

Het is ergens in maart als mij gevraagd wordt om een geheim te bewaren. Om wat voor geheim het gaat dat kom ik al snel te weten. Maar word ik blij van dit geheim? Gaat het me lukken om ruim 6 weken dit geheim, geheim te houden? Ik weet van mezelf dat ik in mijn enthousiasme af en toe uit de school klap dus eigenlijk had ik dit geheim niet willen weten. Maar o, wat is het een leuk geheim, en wat een eer als dat je overkomt!

Al anderhalf jaar wordt er in het geheim gewerkt aan de voordracht voor een oranje lintje/medaille voor Marieke Hoetjes. Bill van Schie had anderhalf jaar geleden geopperd dat Marieke na al die jaren in aanmerking zou moeten komen voor een lintje. De deadline voor 2021 was echter al voorbij maar voor 2022 kon de voordracht wel ingeleverd worden. Begin dit jaar kwam dan eindelijk de brief waarin aangekondigd werd dat de voordracht geaccepteerd werd. Zelfs pastor Helsloot is, tijdens zijn ziekbed, hiervan op de hoogte gesteld door Astrid Wittebrood. Zo mooi dat hij dit nog heeft meegekregen, want als er één persoon was die wist hoeveel ziel en zaligheid Marieke in haar werkzaamheden legt, dan is dat pastor Helsloot.

Als bekend is dat de persoon in kwestie door de hele procedure is heen gekomen dan begint de pret. Alle mensen rondom de persoon in kwestie worden in het grootste geheim op de hoogte gebracht. Maar dan is nog de grote vraag: hoe krijg je de persoon in kwestie naar het gemeentehuis?

Dit jaar was er ook een onderscheiding aangevraagd voor mevrouw Dijkstra, vrijwilligster bij drie werkgroepen van de Willibrorduskerk (het Ontmoetings-

pastoraat, contactpersoon van het zieken triduum en van de Ziekenzondag op Hemelvaartsdag). Ook mevrouw Dijkstra kreeg de eer toegewezen en ook zij moest met een smoes naar het gemeentehuis gelokt worden. Een heel complex gebeuren maar hoe mooi dat beide dames bij onze parochie horen. We konden mooi doen alsof de ene dame voor de andere dame heen ging. Dus Marieke dacht dat ze voor mevrouw Dijkstra uitgenodigd was om in de Witte Kerk plaats te nemen en mevrouw Dijkstra dacht dat ze voor Marieke was uitgenodigd. Voor ons natuurlijk hilariteit alom. Maar ook super spannend.

Dank aan pastor Bill van Schie die dit allemaal in gang heeft gezet. In het woordje van de burgemeester werd nog gerefereerd aan pastor Helsloot, zo jammer dat beide heren het niet meer hebben kunnen meemaken.

Beide dames werd op dinsdag 26 april 2022 in de Witte Kerk door de burgemeester de medaille opgespeld en met een mooi woordje en een bos bloemen werden zij in het zonnetje gezet. Na afloop kwam een selecte groep bij elkaar in de Ontmoetingsruimte en onder het genot van koffie, thee en een broodje werd het hele gebeuren nog eens doorgenomen. Van Astrid Wittebrood ontving Marieke een mooie map zodat zij kan teruglezen hoe een ander in werking is gezet. Later zullen hier de foto's aan toegevoegd worden en tezamen met de oorkonde, de medaille, het protocol en het lintje zal dit een mooie blijvende herinnering worden. En wij? Wij hoeven voorlopig geen geheimen meer te bewaren. Tenminste.....?

Astrid Wiebering - Vlaar

50 jaar St. Jacobuskerk

St. Jacobuskerk 1972 - 2022

Op 22 april 1972 is de parochiekerk van Sint Jacobus de Meerdere ingewijd. Dit jaar vieren we het 50-jarig jubileum op 18 en 19 juni .

In de kerk wordt een tentoonstelling gehouden met als thema terugblik op 50 jaar kerkgebouw en kerkgemeenschap. Te zien zijn foto's van vroeger en nu, schilderijen, kazuifels, oude kerkvoorwerpen. Ook wordt een film vertoond gemaakt door Jan Veldt over het kerkverleden.

14.00 uur en 15.30 is er een muzikaal intermezzo van enkele heren onder leiding van Arie Krom, zoon van de bekende dirigent Niek Krom.

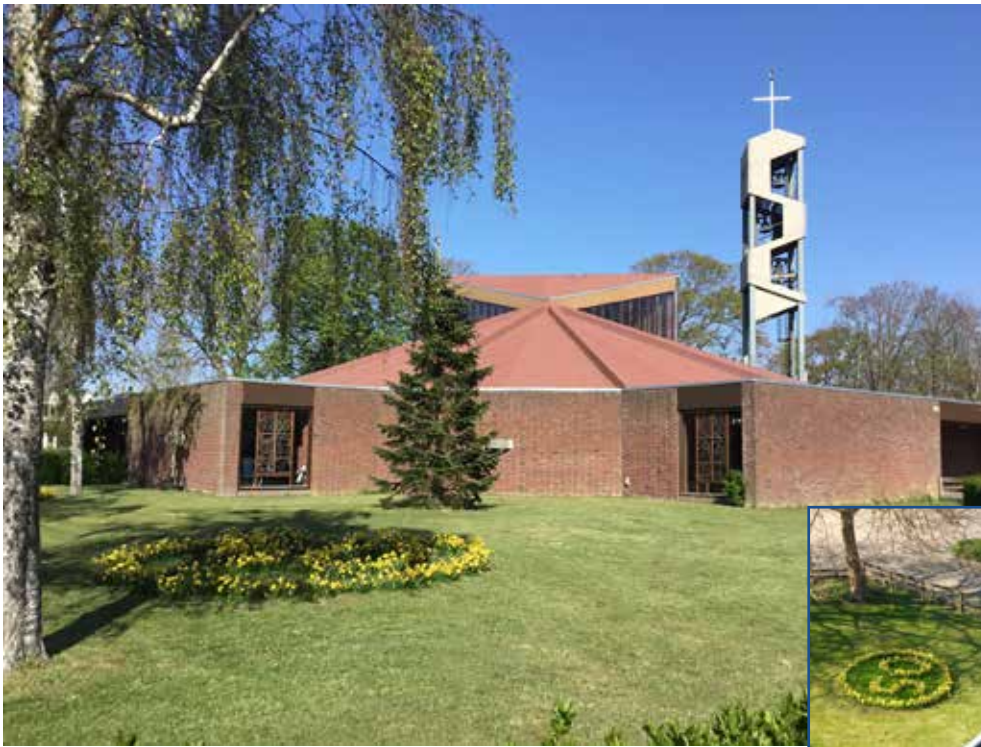
Openingstijden van de tentoonstelling zijn: zaterdag 18 juni van 13 tot 17.00 uur en zondag na de feestelijke viering tot 16.00 uur.

Zondag om 10.00 uur is de feestelijke eucharistieviering met als voorganger Franklin Brigitha met mmv alle koren. Na de viering wordt de herinneringsboom gezegend, een geschenk van onze parochianen.

Aansluitend is er een gezellig samenzijn met koffie, thee, limonade en wat lekkers. Daarna is er gelegenheid om de tentoonstelling te bezoeken onder het genot van een hapje en een drankje. Voor de kinderen wordt uiteraard ook gezorgd o.a. met een springkussen. Om 16.00 uur is het einde van de feestelijkheden.

De commissie:

Daniel de Jong, Margriet Veldt, Margriet Velzeboer, Gerda Hoogland en Marian Meijne

Lopend vuurtje

'Dat gaat als een lopend vuurtje' zeggen we wel eens als er een bericht rondgaat, of een roddel, want die gaan vaak sneller. 'Dat gaat als een lopend vuurtje' dat kan je ook zeggen over hoe het verhaal van Jezus Christus de hele wereld is rondgegaan. Nu hebben wij de beschikking over internet en het world-wide-web, maar de volgelingen van Jezus moesten het doen met hun mond en hun voeten. Toch is het verhaal over deze wereldberoemde man overal op de wereld terecht gekomen en heeft Hij duizenden volgelingen gekregen tot in onze dorpen aan toe. Om dit te gedenken wordt er tussen Hemelvaart (26 mei) en Pinksteren (5 juni) een soort gebedsestafette gehouden in de regio, de Parochie Bron van Levend Water en de Corneliusparochie, geïnspireerd door de aloude pinksternoveen. Elke dag komen we in één van de zes locaties om 19:00 uur bij elkaar voor een korte gebedsdienst ter voorbereiding op het Pinksterfeest, het geboortefeest van de kerk. Elke avond steken we één kaars meer aan op de 7-armige kandelaar, zodat met Pinksteren de volheid van het licht in ons midden brandt en wij als het ware het licht van Pasen zelf uitstralen.

Hieronder vindt u de data en de locatie.

Vrijdag	27 mei 19:00 uur	Steunpunt Adelbertuskerk, Egmond-Binnen
maandag	30 mei 19:00 uur	Corneliuskerk, Limmen
dinsdag	31 mei 19:00 uur	Jacobuskerk, Akersloot
woensdag	1 juni 19:00 uur	Willibrorduskerk, Heiloo
donderdag	2 juni 19:00 uur	M.M. Alacoque kerk, Egmond a/d Hoef
vrijdag	3 juni 19:00 uur	Adelbertus Akker, Egmond- Binnen

Met vriendelijke groeten,

pastores van de parochies Bron van Levend Water en H. Cornelius

Week Nederlandse Missionaris

***Missionarissen en missionair werkers helpen de meest kwetsbare medemens
Helpt u hén tijdens de Pinksteractie 2022?***

Tijdens de Pinksteractie van de Week Nederlandse Missionaris (WNM) zetten wij onze Nederlandse missionarissen en missionair werkers in de schijnwerpers. Dat verdienen ze, want deze bevlogen en bezielde mannen en vrouwen zetten zich iedere dag in voor hun kwetsbare medemens. Ze vragen zelf weinig, maar kunnen een steuntje in de rug wél heel goed gebruiken. De WNM voert daarom campagne voor hun werk en welzijn. Uw steun is daarbij onmisbaar!

Geïnspireerd door hun geloof zetten missionarissen en missionair werkers zich in om kwetsbare mensen een beter leven en een mooiere toekomst te bieden. Missionaris Dick Zwarthoed werkt bijvoorbeeld als priester in de Democratische Republiek Congo en begeleidt daar straatjongeren. Missionair werker Frans van Kranen zet zich in voor de rechten van kinderen in Brazilië. Beiden werken in hun gemeenschap aan een betere toekomst voor jongeren. Ze zijn daarom het gezicht van onze Pinksteractie van 2022. Op de volgende pagina's leest u meer over hun belangrijke en mooie werk!

Samen voor onze missionarissen

De WNM steunt missionarissen en missionair werkers al meer dan 50 jaar in hun persoonlijke welzijn. We bieden financiële steun, zodat zij hun werk zorgeloos kunnen doen. Denk aan allerlei verzekeringen, maar ook aan de bijzondere ziektekosten en de premie voor de AOW. Ook kunnen missionarissen vakantiegeld van ons ontvangen, om te genieten van een verlof in Nederland zonder dat zij familie of vrienden om hulp hoeven te vragen. Daarnaast heeft de WNM een laagdrempelig fonds waarop missionarissen een beroep kunnen doen voor noodgevallen. Bijvoorbeeld als hun computer is gestolen en geld voor vervanging ontbreekt.

Pinksteractie 28 mei t/m 5 juni

Alleen samen met u kunnen wij dit steuntje in de rug blijven geven voor missionarissen. Mogen zij dit jaar daarom op uw hulp rekenen en doet u mee met de Pinksteractie? De hele collecte op Pinksteren zal voor dit doel bestemd zijn.

U kunt natuurlijk ook helpen door te kijken op www.weeknederlandsemissionaris.nl en zelf geld te storten op IBAN: NL 30 RABO 0171 21 1111

Kerkbalans

In de week van 25 april zijn de laatste spullen voor actie Kerkbalans uit de Kerkstraat verwijderd. Maar dat betekent niet dat de actie helemaal uit ons hoofd is want eigenlijk zijn wij het hele jaar door bezig met de actie. Te denken valt aan de maandelijkse automatische incasso's, de kwartaal-, de half jaar- en de jaarincasso's. Feitelijk word ik er elke maand weer aan herinnerd. En dat is goed want regelmatig wordt gevraagd of ik een tussenstand kan doorgeven. Hoeveel is er in vergelijking met voorgaand jaar binnen gekomen? Lopen we een beetje in de pas of moeten we ons zorgen maken?

Nu is algemeen bekend dat onze inkomsten hard teruglopen, dat komt mede door overlijdens maar ook door de algehele tendens. Toch signaleer ik dat er ook mensen zijn die opeens toch een bijdrage overmaken, zal het dan toch zo zijn dat je eerst een beetje 'ouder' moet zijn om te beseffen dat de kerk moet blijven bestaan? Want je moet er toch niet aan denken dat onze kerken er opeens niet meer zullen zijn. Echter we kunnen de kerken alleen maar openhouden door onder andere uw gulle giften. En dat er behoefte aan is dat zien wij dagelijks in de Willibrorduskerk gebeuren.

De ene dag is drukker dan de andere dag maar regelmatig komen er mensen langs voor een praatje, een luisterend oor, voor het aansteken van een kaarsje, voor de koffie, maar ook komen bijna dagelijks meerdere vrijwilligers van bepaalde werkgroepen naar binnen. De een voor de koormappen, de ander voor het onderhoud van de begraafplaats, dan is er weer een groep om de kerk schoon te maken en wekelijks is de groep aanwezig die de Kerkstraat schoonhoudt. En dan al de andere vrijwilligers: de koorleden, de man van de kaarsen en van het drukwerkcentrum, de medewerkers van kantoor. En uiteraard willen we eenieder een kop koffie aanbieden maar ook dit kost geld. En ook hiervoor is uw gulle gift van harte welkom. Kortom voor alles wat op kerkelijk gebied van toepassing is. Zonder giften kunnen wij niet.

Wij hopen dan ook van harte dat dit voor u een reminder is, mocht u de papieren van de actie niet meer hebben dan vernemen wij dat graag. Van harte sturen wij u dan een nieuw pakketje toe. Ook misschien

goed voor u te weten dat u in de Kerkstraat ook kunt pinnen. Vraag daar eens naar bij de medewerkers van kantoor.

Actie Kerkbalans 2022: van harte aanbevolen.

Kerkbijdrage en Parochieblad,

In januari heeft u, net als alle andere voorgaande jaren, de brief over actie Kerkbalans ontvangen. Veel parochianen hebben hier op gereageerd en daar zijn wij heel dankbaar voor. Echter zijn er ook parochianen die niet hebben gereageerd en dus ook nog geen bijdrage hebben overgemaakt. De mensen die dit jaar nog niets betaald hebben zullen, net als voorgaande jaren, in oktober een herinneringsbrief toegestuurd krijgen. We snappen dat het nooit leuk is om zo'n brief te ontvangen maar de brief die in januari verstuurd is kan aan uw aandacht ontsnapt zijn of u heeft hem even weggelegd en bent hem daarna vergeten, dus wie weet is deze brief dan alsnog de reminder om toch uw bijdrage alsnog aan ons over te maken. Mocht u een herinneringsbrief in de bus krijgen en u heeft toevallig net betaald dan kunt u deze brief uiteraard als niet verzonden beschouwen.

De laatste jaren signaleren wij dat we meer parochiebladen uitgeven dan er mensen zijn die aan Kerkbijdrage betalen. Dit is toch wel zorgwekkend want het Parochieblad willen we blijven versturen echter aan het drukken van het Parochieblad hangt een kostenplaatje. Wilt u het blad blijven ontvangen dan zijn wij u zeer erkentelijk als u hier een bijdrage aan wilt leveren. Dit kan door middel van een financiële bijdrage (bij uw omschrijving vermelden dat het een bijdrage voor het Parochieblad is) maar u kunt ook een fysieke bijdrage leveren door u aan te melden voor het tellen en/of het rondbrengen van het blad.

Zeven keer per jaar wordt het blad bij de parochianen in de bus gedaan, als het even kan wordt kunt u de bladen rondbrengen in uw eigen wijk. Als ik u nu vertel dat Heiloo is opgedeeld in ruim 99 wijken dan kunt u wel nagaan dat we hier ook de nodige lopers voor moeten vragen. Des te meer lopers des te minder bladen eenieder hoeft rond te brengen. Dus schroom niet u hiervoor op te geven, dit is mogelijk in kantoor van de Willibrorduskerk maar ook een telefoontje kan volstaan. Bij voorbaat alvast onze hartelijke dank.

Astrid Wiebering-Vlaar

Verslag Passion Heiloo 'Alles Komt Goed'

Laat ik beginnen met mij voor te stellen. Ik heet Joukje Holten en woon sinds 1995 in Heiloo en ben sindsdien lid van deze Parochie. Toch ben ik niet altijd kerkelijk geweest, wel gelovig.

In 2019 ben ik aan mijn hoofd geopereerd, ik had een groot meningeoom. Een goedaardige hersentumor. Thuis gekomen na mijn revalidatie in Heliomare merkte ik dat ik niet alleen mijn leven teruggekregen had, maar dat het ook heel erg stil was. Ik had geen werk meer en de kinderen waren het huis uit. Ik heb toen contact opgenomen met Marieke Hoetjes, dat ik mij voor de Parochie in wil zetten. Sindsdien ben ik vrijwilliger bij de CWH. Ook ben ik onlangs gevraagd mee te denken bij de organisatie van de te houden Passion bij de Ter Coulsterkerk. De Parochie Bron van Levend Water was door de PKN gevraagd hier deel aan te nemen. Zo ook de andere Kerken in Heiloo, namelijk Christ Church en Leef.

Na weken voorbereiding was het op zaterdag 9 april zover dat de Passion-bus met het kruis naar Heiloo kwam. Om half elf hebben we gezamenlijk koffie gedronken en werden de taken verdeeld. Zelf ben ik met Alida en haar vader (van de evangelische kerk Leef) banners gaan ophangen aan de bomen langs de Heerenweg en ook bij de Witte Kerk. De sfeer zat er bij ons gelijk goed in.

Vanaf twee uur kwamen er langzaam wat bezoekers op het plein. Dit bleef zo doorgaan tot een uur of half zes. Er heerste een gezellige sfeer en er zijn veel open gesprekken gevoerd. Je kon merken dat men het fijn vond dat we weer samen konden komen en dat er een boodschap van Hoop uitgedragen werd. In totaal zijn er rond de 130 personen gekomen. Bij het Kruis kon men een kaarsje aansteken, ook kon men op een post-it een wens schrijven en deze op een schoolbord plakken, men kon een voorgedrukte kaart met een wens voor iemand schrijven. In de Kerk was er een wandeling uitgezet met kaarten met vragen die aanleiding gaven tot gesprekken. Voor de Kinderen was er een speurtocht met opdrachten, ook konden zij buiten zelf een kaart tekenen.

De twee artiesten voor het avondprogramma waren

intussen ook gearriveerd. De kaartverkoop van tevoren is wat moeizaam gegaan. Maar de zaal was goed gevuld.

Hanneke Ruitenbeek (de dominee van de PKN) en Peter Boers (van Christ Church) openden de avond. Kees Postumus is een bevolgen verteller en wist de aandacht goed vast te houden. Ook heeft hij een mooie zangstem. De andere artiest Henk Glabbeek bespeelde een aantal bijzondere Oosterse instrumenten die goed bij het verhaal pasten. Ik vond het een mooie voorstelling en met mij velen. Ik mocht de avond afsluiten door de artiesten bloemen te geven en iedereen te bedanken. Hier was ik best zenuwachtig voor, maar ik denk dat ik het er wel goed vanaf gebracht heb.

Intussen ging het kaarsjes branden buitengewoon door. Onder het verlichte Kruis is een prachtig lichtjes kruis ontstaan.

Het was een geslaagde dag en het was een voorrecht voor mij hier deel aan te hebben genomen.

Joukje Holten

voor elk wat wils voor elk

U komt toch ook?

12 Juni zingt Aquarius "Classics"

We zijn heel blij dat we weer 'mogen' en hebben al weer de nodige repetities achter de rug.

Het is heerlijk om weer te zingen.

En...inmiddels bestaan we 32 jaar en hebben we leuke nummers uit de afgelopen jaren uitgezocht, om die ten gehore te brengen.

We worden hierbij niet alleen ondersteund door onze vaste dirigent en pianiste Ester Hopstaken-Krom, maar ook door de Hunkemänner, de band die ons ook met de laatste musical heeft begeleid.

We beginnen om 14.00 uur en de toegang is gratis; een middag om gezellig samen te zijn.

U komt toch ook?

Namens het Aquarius koor

Margreth Graas

Adelbertusviering zondag 26 juni 2022

Eén van de jaarlijkse hoogtepunten op de Adelbertusakker is de viering van het Adelbertusfeest. Op zondag 26 juni zal het daarom weer een drukte van belang zijn op de Adelbertusakker. Vanuit de Egmond, maar ook van ver daar buiten, komen de vreeders van Adelbert om zijn jaarlijkse feest te vieren. Enkele honderden mensen nemen dan aan deze viering deel. Hoe het weer ook zal zijn: de viering gaat altijd door!

Voor de vroege vogels is er om 7:00 uur een 'stille' mis op de Adelbertusakker. In de viering van 10:00 uur zal het koor Soli Deo Gloria de zang verzorgen.

Net als andere jaren zullen er ook dit keer weer stoelen staan, maar u kan, als u dat wilt, een eigen stoel meenemen. Weet dat u allen van harte welkom bent.

Zilveren priesterjubileum pastor Nico Mantje

25 jaar geleden, op 24 mei 1997, vond de priesterwijding van pastor Nico Mantje plaats.

Zondag 29 mei gaat pastor Nico Mantje voor in een feestelijke Eucharistieviering, m.m.v. Soli Deo Gloria, ter gelegenheid van zijn zilveren priesterjubileum in onze H.M.M. Alacoque kerk. Aansluitend vindt er een receptie plaats om pastor Mantje te feliciteren.

Wij nodigen u van harte uit dit feest met hem mee te vieren.
Met vriendelijke groet,

locatieraad H.M.M. Alacoque

Beste parochianen,

wat een prachtige verrassing

is ons bereid!

Met zijn tweeën konden we de emoties die ochtend in Gemeentehuis en Witte Kerk een beetje opvangen, want het was overweldigend.

Nog steeds worden we in het dorp gefeliciteerd door bekenden en onbekenden en onze huizen staan vol bloemen.

Dank aan allen die onze voordracht hebben voorbereid en dank voor alle gelukwensen, bloemen en kaartjes.

Het is onvergetelijk.

Tiny en Marieke

Beste vrijwilligers van locatie willibrord

Eindelijk kan het: de vrijwilligersmiddag mag weer gehouden worden. Dit gaan we doen voor alle vrijwilligers van de locatie Willibrord op zaterdag 18 juni van 15-18 uur in het Willibrordshuis. Binnenkort kunt u een uitnodiging verwachten, maar houdt u de datum alvast vrij!

Met vriendelijke groet,
Jeanne en Petra namens de Feestcommissie

wat wils voor elk wat wils

nacht van de vluchteling

Dit jaar wordt voor de dertiende keer de Nacht van de Vluchteling georganiseerd door Stichting Vluchteling. Tijdens dit evenement lopen in zes steden zo'n 2500 wandelaars 20 dan wel 40 km. De deelnemers aan de 20 km lopen in de avond van zaterdag 18 juni, de deelnemers aan de 40 km lopen de hele nacht van 18 op 19 juni. Voor de start en tijdens de wandeltocht wordt met de deelnemers uitgebreid stilgestaan bij de problemen van de vele miljoenen mensen die wereldwijd op de vlucht zijn. En er wordt geld ingezameld, want de wandelaars kunnen gesponsord worden. De opbrengst is bestemd voor noodhulp (voedsel, medicijnen, onderdak) aan vluchtelingen in de regio. Maar zoals we sinds het begin van de oorlog in Oekraïne weten, kan die regio ook heel dichtbij zijn.

Mocht u hier meer van willen weten, of willen sponsoren, dan kunt u terecht op de site www.nachtvandeavluchteling.nl (Ondergetekende loopt die nacht de 40 km vanuit Amsterdam naar het Muider slot en weer terug. Via bovengenoemde site zou u mij kunnen sponsoren, of welke andere deelnemer dan ook. Van harte aanbevolen!)

André Burghardt

Een luchtig slot

In de zomer zijn er weer 5 zondagavonden met poëzie en muziek in de sfeervolle Slotkapel te Egmond aan den Hoef.

Wij laten ons dit jaar inspireren door de dichtregel van Vasalis:

“Als daar muziek voor is....”

Om vast in de agenda te zetten:

3 juli, Ina Eilander tekst, Wim Nooteboom piano, Gerda Govers zang.

17 juli, Lies Sluis tekst, Horst Hausen fluit.

31 juli, Edward Kooiman tekst, Favonius ensemble muziek.

14 augustus, Muziekgroep Achterom, tekst en muziek.

28 augustus, Fernanda Martino tekst en zang, Albert Westendorp piano.

Aanvang 20 u. Kapel open 19.30. Toegang gratis

Sponsorloop

Woensdagmiddag 6 april hebben 46 kinderen van de Brug en de Rembrandtschool meegedaan aan de 33ste! sponsorloop 2022. Het was best fris en het laatste rondje hielden we het niet droog, maar de kinderen hebben met veel plezier hun rondje(s) gelopen.

Vrijdagavond kwamen de kinderen hun geld brengen. Alle kinderen hebben ontzettend hun best gedaan en veel geld opgehaald. Sommige kinderen hadden wel heel veel geld opgehaald. In totaal € 1550,- Super!

Van het geld dat de kinderen bijeen hebben gebracht, worden voor de kinderen van het weeshuis van Mama Jane en een school in Burkina Faso schoolspullen aangeschaft.

Mede namens deze kinderen willen wij alle kinderen en sponsoren van harte bedanken voor hun inzet en wij hopen dat wij volgende jaar weer op jullie mogen rekenen.

De sponsorloopcommissie

Caritas werkgroepen

Voedselbank Alkmaar

Eén van onze traditionele akties gedurende het jaar is de inzamelingsactie voor de voedselbank Alkmaar in de Goede Week. Moest even op gang komen, maar nog door verlate publicaties in Uitkijkpost en Nieuwsblad Heiloo kon er uiteindelijk een respectabel aantal van 22 volle bananendozen (en ik kan u verzekeren: daar gaat een hoop in!) door de voedselbank worden opgehaald in de week na Pasen. Wat ons opviel was dat er een aantal artikelen bij waren die duidelijk grootschalig waren ingekocht. De voedselbank liet weten zeer in zijn nopjes te zijn met het aanbod en we moesten grote dank ontvangen van vele gezinnen. Dit willen wij graag delen met al die gulle gevers die de moeite genomen hadden om iets voor die gezinnen te willen betekenen: veel, heel veel dank!! Daarnaast heeft onze budgethouder nog een substantiële donatie overgemaakt ter ondersteuning van de vele kosten die gemaakt moeten worden om hun goede, en helaas meer en meer noodzakelijke, werk draaiende te kunnen houden.

Paaswens

Wij hebben in ons bestand diverse gezinnen waarvan wij weten dat zij niet de financiële middelen hebben om met Pasen iets extra's te kunnen doen. Daarom hebben wij dat maar voor hun gedaan middels een Paaskaart met wens vergezeld van een waardebon te besteden bij een lokale supermarkt.

Delen op de vierkante meter

Met de stijgende prijzen en omhooggaande lasten komen steeds meer mensen met lagere inkomens in de knel. Vaste budgetten zijn niet meer toereikend. Daarbij komen ca. 1,5 miljoen mensen ook nog eens net niet in aanmerking voor de eenmalige energietoeslag: de werkende armen, de lage middeninkomens. Dan gaat men zoeken en rare keuzes maken. De drempel van de voedselbank is soms te hoog om daar binnen te kunnen stappen en bovendien mag je maandelijks niet te veel overhouden om er gebruik van te kunnen maken. Om deze mensen net even de week door te kunnen helpen willen wij als Caritas het delen van boekenkastjes een eigen invulling gaan geven.

Na inbreng bij en overleg met de enthousiaste parochiecoördinator zullen er in het Stiltecentrum van de Willibrorduskerk diverse grote manden worden neer-

gezet waar levensmiddelen gedeeld kunnen worden. Met tweeledig doel: om

- a) mensen te helpen die elk dubbeltje soms twee keer om moeten keren
- b) verspilling tegen te gaan, anderen te kunnen helpen en iets sociaals in je eigen omgeving te kunnen betekenen.

Ingebrachte artikelen kunnen heel breed zijn: van pasta, rijst en broodbeleg tot wasmiddelen, maandverband en andere hygiënische benodigdheden. Gekozen is voor het Stiltecentrum omdat men dan enige anonimiteit heeft bij het neerleggen/weghalen. Dagelijks geopend 09u – 12u. De actie wordt meteen opgestart zodra het parochieblad verschijnt. Daarbij zullen gerust de nodige opstartproblemen voorkomen, gaarne uw begrip daarvoor. Het parochieblad verschijnt met een beperkte oplage. Uw mond-op-mond reclame kan daarbij verder helpen! Wij hopen zeer dat deze actie voor langduriger hulp een positieve bijdrage kan leveren en zich mag verheugen op uw onverdeelde aandacht. Bij voorbaat zeer bedankt voor uw inbreng!

Oekraïne

We kunnen er niet omheen: Oekraïne. De vluchtelingenstroom droogt nog lang niet op, hoewel er ook weer een aantal teruggaat. Maar het merendeel blijft en wordt opgevangen in tijdelijke opvangplekken. In de regio NoordHolland zijn dat o.a. kloosters, abdijen e.d. die in nauw overleg met het Bisdom Haarlem-Amsterdam ter beschikking worden gesteld. Het zijn eigenlijk zogenaamde “doorstroomlocaties” maar daar komt in de praktijk weinig van terecht. Er komen nl. nog zoveel andere vluchtelingen en asielzoekers naar West-Europa en de huidige opvanglocaties voor die mensen zitten ook vol. Beschikbare woonruimte om weer plek te kunnen maken is er niet of nauwelijks. De onbetaalbare woningmarkt zit op slot. Jarenlange marktwerking, eindeloze procedures bij gemeentes en provincies, stikstofproblematiek en “Not In My Back Yard” aanhangers maken de sleutel onvindbaar. Dat betekent dat de vluchtelingen die worden opgevangen in OLV ter Nood (30), Abdij van Egmond (5) en Lioba-klooster Egmond-Binnen (5) daar nog wel even zullen zitten. Dat zijn meest gezinnen zonder man.

De daarvoor benodigde hulp is niet zomaar opgezet. Normaliter gaat het volgens ellenlange protocollen

Heiloo en de Egmond

maar nu moest alles vanaf nul worden bedacht. Voordeel: zaken blijken opeens toch sneller geregeld te kunnen worden. Nadeel: als je niet oppast verdrinkt alles in goede bedoelingen. Met name particulieren die vluchtelingen in huis willen nemen hebben geen idee waar ze aan beginnen, cultuurverschillen worden zwaar onderschat (de eerste spijtoptanten zijn er al). Daarom organiseerde de gemeente Heiloo op 24 maart een bijeenkomst in het gemeentehuis. Belangrijkste thema's: onderdak, registratie, BSN-nummers, onderwijs, openen bankrekeningen. Goede coördinatie is daarbij van groot belang. Gemeente en VluchtelingenWerk nemen daarbij veel voor hun (professionele) rekening.

Op deze bijeenkomst heb ik contact gezocht met andere kerkelijke organisaties om van daar uit iets te kunnen betekenen. Dan vooral de geestelijke zorg, materieel en financieel leek alles wel geregeld. Via de website van OLV ter Nood worden hulpvragen uitgezet die meestal dezelfde dag al ingevuld zijn, zoals bijv. laptops. Harald Dijkstra is daarbij de coördinator, inmiddels zijn er uit vrijwilligers meerdere aangesteld. Met coördinatoren van de Geestelijke Zorg Bij Rampen zijn we vervolgens op 5 april op bezoek geweest bij het heiligdom waar gesproken is met o.a. de rector en Harald Dijkstra. We kregen ook een rondleiding. Wat betreft Caritas is aangegeven dat wij acute financiële en materiële noden snel en zonder bureaucratie kunnen invullen. Er moet tenslotte een veelvoud van mensen nu gebruik maken van faciliteiten die daar niet voor bedoeld zijn. Een gezamenlijk voorstel voor ontspanning buiten het klooster werd 'in de week gelegd'. Er is een ramp gaande, maar zo anders dan we die hadden voorgesteld! De meesten moeten daar nog zeer van bijkomen. Hebben op vijf plekken geslapen in een week tijd, op gedwongen vlucht uit hun verwoeste land. Het evenement "The Passion" in de Ter Coulsterkerk op zaterdag 9 april werd aangereikt ter bezinning.

Het was een indrukwekkend bezoek waarbij het begrip 'Vrijheid' een andere dimensie kreeg.

Namens de CWH
Theo van Diepen

Caritas werkgroep Egmond aan den Hoef

Even was daar bij ons allen de opluchting van het weer 'normaal' kunnen leven, je ding kunnen doen zonder alle regels die er golden, elkaar weer mogen aanraken, de warmte voelen en weer opgaan in het sociale leven.

Weer vergaderen met elkaar en praten over het positieve, de leuke dingen om je heen en wat je kan doen voor je medemens en dan vooral de mensen die een steuntje in de rug en wat extra aandacht nodig hebben. Wat is er mogelijk en wat kunnen we organiseren. Allerlei ideeën kwamen weer boven en het voelde goed.

Maar dan ineens word je geconfronteerd met allerlei zaken die zo verdrietig zijn, dingen die gebeuren in de wereld waarvan je denkt: "Hoe is het mogelijk". Een oorlog waarin er alleen maar verliezers zijn.

Maar niet alleen die vreselijk oorlog, je ziet om je heen allerlei dingen gebeuren, ook voortkomende uit die oorlog, maar ook als gevolg van de coronatijd. Mensen zijn meer prikkelbaar, hebben vaak kortere lontjes en kunnen minder verdragen van elkaar.

Soms is het moeilijk om positief te blijven, maar toch moet dat wel het uitgangspunt blijven. Kijk naar wat er allemaal goed gaat, geniet van kleine dingen en wees dankbaar voor wat je hebt.

Wij, als Caritas Egmond aan den Hoef, hadden de dankbare taak om dit jaar met Pasen de bewoners van de zorgcentra weer te verrassen met een leuke attentie, dit in samenwerking met Caritas Egmond Binnen.

De blijheid en dankbaarheid bij de bewoners is altijd zo groot dat je ieder jaar weer met een voldaan gevoel naar huis gaat. Een klein gebaar dat zoveel teweeg brengt zou een voorbeeld moeten zijn voor velen.

Tevens hebben we op Goede Vrijdag een boeket bloemen gebracht bij dorpsgenoten die dit jaar met verlies te maken gehad hebben, ziek zijn of in een vervelende situatie terecht zijn gekomen, kortom mensen die even een opkikker kunnen gebruiken.

Ook is er dit jaar weer een bedrag door ons overgemaakt aan de Voedselbank, zij bieden hulp aan vele gezinnen en zeker in deze tijd is die extra aandacht en hulp heel hard nodig.

Daarom is het ook zo belangrijk om dit werk voort te

(vervolg van de vorige bladzijde)

zetten en ons niet te laten ontmoedigen door wat er om ons heen gebeurt want ook wij zijn onderdeel van het geheel dus zullen we er met z'n allen iets aan moeten doen.

Positief blijven en vooruit denken. Waar kunnen we verbeteren en wat kunnen we eraan doen om, misschien onszelf, en de mensen om ons heen op te vrolijken. Kijk 's morgens eens in de spiegel en begin de dag met een lach dan kunnen we vast en zeker met elkaar de wereld om ons heen iets mooier laten kleuren.

Het voorjaar doet zijn best dus laten we daarin meegaan.

Volgende keer meer nieuws betreft onze activiteiten en tot die tijd hoop ik dat u geniet van de lente, van elkaar en alle mooie dingen om u heen.

Hartelijke groet,

Karin Twisk

Caritas werkgroep Egmond aan den Hoef

Steunpunt Egmond - Binnen

Ook dit jaar hebben we samen met de kinderen op school een palmpaasstok versierd. Rasa Kramer die op school in de ouderraad werkzaam is heeft aan het onderwijzend personeel gevraagd of ze op school wilden meewerken.

Dat vonden de leerkrachten een goed idee, 23 stokken hebben de kinderen met wat hulp van ouders in elkaar geknutseld. Wij, Tineke en Rie, van het Steunpunt in Egmond-Binnen hadden gezorgd voor stokken, haantjes en zijn aan het rijgen gegaan van de 12 pinda's <de apostelen> en de 30 rozijnen <de zilverlingen>.

Pastor Mantje heeft de palmtakjes voor ons gewijd. Ook de uitleg en een paasverhaal meegegeven zodat de leraren het aan de kinderen konden vertellen. De kinderen op school mochten als eerst aangeven waar de versierde Palmpaas naar toe ging; een zieke, opa of oma of een oudere in het dorp. Wij hadden nog wat adressen, mochten er nog stokken overblijven. In totaal 23 stokken versierd en er mensen blij mee gemaakt.

Volgend jaar hopen we dit weer samen met de kinderen te kunnen doen.

Dat was aan het begin van de goede week.

De Goede Week

Daarna de voorbereiding naar Goede Vrijdag, ook daar hebben we in Egmond-Binnen in het Steunpunt aandacht aan besteed:

Op een standaard, de 14 kaarsen versierd met mos en narcissen,

Boekjes met de tekst en de afbeeldingen van de staties waren nog aanwezig van andere jaren. Zo hadden we toch ook hier een goede start op weg naar Pasen voor de ouderen in ons dorp.

Hopende ook volgend jaar weer actief bezig te kunnen zijn gaan we met een goed gevoel verder in het Steunpunt.

Tineke Roozen
Rie Apeldoorn—

Hart verwarmend.

Bent U al geweest? Alle werkgroepen groepen, koren en andere betrokkene zijn op de foto gegaan. Een ieder is natuurlijk nieuwsgierig naar het resultaat. Dat zullen we zien op 18 en 19 juni. Dan is het 50 jaar geleden dat onze kerk in gebruik is genomen. Een groepje parochianen heeft voor voor dit weekend tal van activiteiten georganiseerd. Koren zijn druk aan het repeteren geslagen, de kerk wordt geschilderd en in de toren wordt hard gewerkt om alles weer veilig en aan de praat te krijgen.

Het programma kunt U elders in dit blad vinden. We hopen U dan te mogen begroeten.

Ondertussen is de wereld op z'n kop gezet door Putin. Oekraïne is oneigenlijk binnen gevallen. Enorme verwoestingen zijn het gevolg, talloze slachtoffers en een ontredderde bevolking die moest vluchten.

De PCI en de locatieraad hebben het initiatief genomen om vluchtelingen onderdak te geven in de leegstaande pastorie. Deze is schoon gemaakt, deels behangen en geschilderd en via een oproep op Facebook en het witte blaadje is er bijna alle benodigde huisraad, beddengoed, kleding, fietsen en geld. Inmiddels zijn er 2 gezinnen opgevangen, 3 volwassenen en 8 kinderen. De kinderen gaan inmiddels naar school en het officieel registreren van een ieder is bijna afgerond.

Door de werkgroep is veel werk verzet en de steun van de Akersloter bevolking is hartverwarmend.

Gerard Kaptein,
Vz Locatie Raad Jacobus

Gezinsviering; Palmpasen

Dit jaar was het weer als vanouds. Samen palmpasen stokken maken, een gezellige boel met 35 kinderen. Heel enthousiast was iedereen aan het werk, geholpen door leiding van scouting en ouders. Het kruis werd geknoopt, dat was even lastig, maar het lukte iedereen. Daarna versierd en volgehangen met rozijnen, pinda's en eitjes.

Ook thuis werden stokken gemaakt, zodat er in de viering 60 kinderen waren, die met hun stok door de kerk liepen. Tijdens de viering werd door middel van een spel getest of iedereen, ook de volwassenen, wisten wat de betekenis is van de symbolen van de palmpasenstok.

De viering werd opgeluisterd door het kinderkoor 'De

Meerzangertjes' met vrolijke liedjes. Tot slot kreeg iedereen een groot paasei van Margriet en Gerard Veldt. Een mooie begin van de Goede Week.

Werkgroep Palmpasen en sponsorloop

Bericht van de Oecumenische werkgroep.

Op 12 April is er weer een wandeltocht gehouden in de stille week voor Pasen.

2 jaar hebben we dat niet kunnen en mogen doen vanwege covid. De werkgroep heeft zich ingezet om er een mooie wandeling van te maken met als thema "vrede". De gedichten die tijdens de tocht voorgedragen werden waren enigszins op dat thema gebaseerd. Ook het weer en de route maakten dat dit een zeer geslaagde wandeling was. We verzamelden bij de PKN-kerk aan het Dielofslaantje om vervolgens via mooie kleine parkjes bij de kerk van Bron van Levend Water te eindigen. Daar dronken we gezamenlijk een lekker kopje koffie voorzien van een heerlijke traktatie. Met een gebed en een lied tot slot mochten we terugkijken op een geslaagde avond zeker omdat we met 25 personen waren.

Ook met Pinksteren zal de werkgroep actief zijn. Dan zal er een oecumenische viering gehouden worden in de tuin van de H. Jacobus kerk (Bron van Levend Water). Dus NIET bij de scouting zoals in het verleden. Voor zullen gaan Ds. Evelien Plaisier en Jeanne Eekels. Aquarius en het kinderkoor zullen de dienst muzikaal ondersteunen. Er zijn stoelen aanwezig maar een meenemen kan geen kwaad.

Jeanne Eekels

Orthodox Pasen

Het weekje na Pasen is ook dit jaar een week van relatieve rust. De enige die niet rustiger aan kan doen is Zana, onze dirigent. Zij heeft ze het initiatief genomen om een paasfeest te organiseren voor haar Oekraïense familie en andere Oekraïners die hier in de omge-

ving een veilig heenkomen gevonden hebben. Het orthodoxe paasfeest wordt dit jaar namelijk een week later gevierd dan het katholieke paasfeest. Zana vroeg aan het bestuur of het mogelijk was om de Oekraïense gasten op Beloken Pasen bijeen te laten komen in de Ontmoetingsruimte en hen ook te vragen of ze vooraf deel willen nemen aan de zondagse viering. Dat idee werd natuurlijk van harte omarmd en in korte tijd werd een plan gesmeed. Zana maakte een inlegvel met Nederlands-Oekraïense tekst en Pastor Mantje bood aan het evangelie in het Kerkslavisch uit te spreken.

Zana vertaalde de voorbeden zodat die om en om in twee talen gelezen kunnen worden. Marieke Prein bedacht plannen om de kinderen te vermaken met een knutselwerk en paaseieren zoeken.

En zo staan we vanmorgen klaar om onze gasten te verwelkomen. De uitnodiging is gedeeld via sociale media, dus het is spannend hoeveel mensen we kunnen verwachten. In het transept heeft Zana twee tafels neergezet om paasbroden en ander lekkers op te kunnen plaatsen. Het is een orthodoxe traditie dat de paaslunch na de viering door de priester wordt gezegend en pastor Mantje wil dat graag doen. Enkele gezinnen zijn al gearriveerd en hebben hun cakes en broden neergezet en een plaatsje in de kerk gezocht. Uit Akersloot komen enkele parochianen met auto's om de elf personen te brengen

die onderdak hebben gekregen in de pastorie van de Jacobuskerk. Ook enkele gevluchte mensen die in Onze Lieve Vrouw ter Nood verblijven komen naar de kerk. Bij aanvang van de viering is de kerk al behoorlijk vol. Zelf blijf ik nog in de Kerkstraat om te helpen bij het voorbereiden van de nazit.

Na een minuut of tien komen er twee heren binnen. Eén van hen vraagt in het Engels of hier de zegen gegeven wordt over de paaslunch. Als ik ja zegt, twijfelt hij nog even: "We are with many...". Op mijn 'welkom' gaan de twee weer naar buiten en even later komen er zo'n vijf grote gezinnen met manden vol paasbrood en cakes binnenlopen. Ik leg ze uit dat ze links vooraan bij de tafel plaats kunnen nemen. Dit hele tafereel herhaalt zich even later nog een keer met een iets kleinere groep, maar ieder vindt tenslotte een plek en viert mee. Zo beleven orthodoxe en katholieke christenen samen een indrukwekkende kerkdienst, deels tweetalig, die wordt afgesloten met de zegening van het aangedragen voedsel.

Na de viering is het in de Kerkstraat en Ontmoetingsruimte een drukte van belang, de kinderen zien de paaskleurplaten en gaan direct ijverig aan de slag, er is limonade en koffie voor de volwassenen. In de pastoorstuin worden paassnoepjes verstoppt en even later weer opgespoord door enthousiaste kleintjes. Dan klinkt er muziek uit de Ontmoetingsruimte. De

gasten staan op en verzamelen zich rond de piano. Leden van het Vocaal Ensemble spelen het Oekraïense volkslied, een ontroerend moment voor iedereen. Het besef dringt weer door dat deze mensen hier niet op vakantie zijn, maar noodgedwongen alles en iedereen hebben moeten achterlaten en niet weten of ze het en hen ooit weer terug zullen zien.

Marieke Hoetjes

Rond de Waterput

Rond de Waterput seizoen 2022-2023

Dit voorjaar heeft het programma van 'Rond de waterput' weer als vanouds gedraaid. En natuurlijk is de commissie ook hard aan de slag om komend najaar een mooi programma te realiseren. Daarbij zijn we blij te kunnen melden dat de commissie in ieder geval één nieuw lid heeft kunnen verwelkomen. Dat is de heer André Burghardt, voor sommigen al bekend als medeorganisator van de jaarlijkse wandeling aan het eind van het seizoen. Verderop op deze pagina leest u over de wandeling die begin juni wordt gehouden.

Voor het komend seizoen zijn er al heel wat plannen, die verder uitgewerkt moeten worden: sprekers moeten gevraagd, locaties besproken. Alles wordt in de zomer in een nieuw halfjaar-boekje verzameld, dat begin september in onze kerken en op andere plekken verspreid gaat worden. We hopen dat ook dit negentiende seizoen een succes zal worden.

Commissie 'rond de waterput'

Geloof in de Bijlmer

Geloven is meer dan gebed en offer. Geloven is een publiek verhaal!

Sinds de Bijlmermeer in rap tempo werd bebouwd heeft zich daar een haast niet voor te stellen aantal bevolkingsgroepen gevestigd. Natuurlijk, mensen uit Suriname, de Antillen en nog een paar ons bekende nationaliteiten zijn echt geen vreemden meer voor ons. Maar er zijn nog talloze andere nationaliteiten, allen met hun eigen culturele achtergrond en geloofsbeleving.

Hoe leven al deze groeperingen samen? Wat zijn de specifieke problemen? Kortom: Hoe functioneert zo'n samenleving? Wat zijn de sterke en wat zijn de zwakke kanten? We laten ons ter plekke informeren en we bekijken en beluisteren natuurlijk een en ander tijdens een ontspannende wandeling.

Het zal zeker een verrassende indruk opleveren. Op dinsdag 7 juni is er een 'voorbereidingsavond', waarop we alvast wat achtergronden van de te bezoeken geloofsgemeenschappen zullen belichten en nadere afspraken zullen maken voor de reis op zaterdag 11 juni.

Wie: dhr. André Burghardt, dhr. Nico Veerkamp
Vorbereiding: dinsdag 7 juni om 20.00, Willibrordushuis (€ 3,- pp)

Wandeling: zaterdag 11 juni; (kosten: treinreis, entree kosten, lunch)

Aanmelding:

willibrorduskerk@rk-bronvanlevendwater.nl
of 072 5330906

Bericht van de werkgroep MOV-HALE

De Vastenactie werd dit jaar gehouden voor een speciaal doel: 'Kansen voor modeontwerpsters in Burkina Faso. Dit project werd door de beide parochie Bron van Levend Water en Cornelius ondersteund en bij de Vastenactie aangemeld en goedgekeurd.

Op verschillenden wijzen werd er geld bijeen gebracht.

In de Willibrorduskerk was de vastenkist goed gevuld met grote en kleine giften voor een bedrag van € 468,65. Uit Egmond kon een bedrag van €101,490 worden overgemaakt. Ook zijn er collecten gehouden in de locatiekerken en werd een deel van de opbrengst van de sponsorloop in Akersloot (€ 1550,-) bestemd voor dit doel.

Alle gulle gevers van harte bedankt! Via de website www.stichtingwol.com kunt u op de hoogte blijven van de projecten die onze parochies gesteund hebben en nog steunen.

Nieuws uit Heiloo

Tuinfluiters bedankt

Begin april kregen wij van de kerkhofbeheerder van het Willibrordushof, een uitnodiging om op donderdag 21 april ons te melden bij de Keuken met Karakter voor een gezellig samenzijn. Op deze zonnige dag, werden wij als Tuinfluiters letterlijk en figuurlijk in het zonnetje gezet. Zowel de maandagmorgens als de donderdagmiddagploeg waren present, om dit weer eens te vieren.

Het was jammer, dat we niet buiten konden zitten, maar ook binnen kan je in het zonnetje gezet worden. Er werd gestart met koffie, thee en iets lekkers, van de jarige kerkhofbeheerder.

Na deze geste, werden we verrast met een drankje en een hapje.

Ook werd er een korte speech gehouden door onze kerkhofbeheerder.

Wij werden allen bedankt voor alle bewezen diensten van de afgelopen jaren. Het is namelijk niet zo, dat wij als Tuinfluiters alleen fluiten als wij bezig zijn, we schoffelen, snoeien, harken blad, ruimen sneeuw, hogen graven op en doen alle voorkomende werkzaamheden. Tot genoeg van vele bezoekers, die regelmatig op het kerkhof komen.

Nadat ik zelf een stukje voorlas uit eigen werk, over een bijzondere gebeurtenis, kwam ik er achter, dat dit ook een bijzondere gebeurtenis was. Tenslotte hebben wij als Tuinfluiters dit ook twee jaar moeten missen.

Al met al is het een gezellige middag geweest met elkaar en gaan we het komende jaar weer lekker aan de slag, want vaak zeggen wij na afloop, het was een nuttige ochtend of middag.

Toch wil ik nog iemand speciaal in het zonnetje zetten, en dat is de kerkhof beheerder, waarvan ik de naam niet mocht noemen, maar dat doe ik toch. Sorry Ina.

Theo Velseboer

Koren op volle toeren

Het Dames-en Herenkoor heeft weer de drukste tijd van het jaar achter de boeg. De week van Palmzondag tot Pasen, de Goede Week en de Paasdagen zelf, vergen intensieve voorbereiding en oefening om de plechtigheden goed tot hun recht te laten komen. En hoewel veel van de daarbij behorende gezangen bekend zijn, is gedegen inoefenen en afstemming noodzakelijk. Onder de energieke en deskundige leiding van onze dirigente-organiste is het dit jaar weer goed gekomen. Maar het vraagt toch zoiets als bezieling om dit samen tot stand te brengen.

Als je kan zingen en gevoel hebt voor de zeggingskracht van de liturgische teksten is het fijn om te doen. Bovendien: Er is nauwelijks een activiteit te bedenken waarbij zoveel gevraagd wordt van het vermogen tot onderlinge samenwerking. Letterlijk afgestemd op elkaar. Hoe de inspanning die een en ander toch vergt wordt gewaardeerd, wordt van tijd tot tijd geuit door parochianen. En, ja, het gaf ook een bijzonder gevoel dat Pastor Mantje uitriep, aan het slot van een viering: "Mensen, we zijn rijker dan we dachten. We hebben een prachtig orgel, een uitstekende organiste en een koor dat met toewijding de Liturgische Gezangen vertolkt." Dat is fijn om te horen natuurlijk. Maar de realiteit is, en dat geldt voor alle kerkkoren: De jaren gaan tellen en we zijn ook aan ledenaanwas toe. Hoe uitnodigend kan je zijn zodat we nieuwe leden aantrekken. Mensen die graag zingen, die gevoel hebben voor de tekst en de sfeer van de Liturgie? Niemand zal ontkennen dat zingen een gezonde activiteit is. Het ontspant en houdt u in een goede stemming. Niet in het minst door het 'samen doen'. En het geeft veel voldoening om dit te mogen doen ten dienste van de parochiegemeenschap.

Nico Veerkamp

Meeuw in de storm

Op Goede Vrijdag mocht ik voorgaan in de parochiekerk Sint Willibrord in Heiloo. De redactie van het parochieblad vroeg me om het verhaal dat deel uitmaakte te mogen opnemen in het blad. Bij deze voldoe ik aan dit verzoek.

Ber Leurink

Voor vrijdagmiddag 18 februari van dit jaar kondigde het KNMI wegens stormverwachting code rood af Windkracht 11 werd verwacht. De storm had de naam Eunice gekregen. Die dag had een inwoner van Nederland, met de naam Co de Roodt, 86 jaar oud, de dag van haar leven.

Op mijn school sloten we de deuren om 13.00 uur en rond 14.00 uur pakte ik de auto huiswaarts. Het weekend begon vroeg die dag.

Ik besloot naar het strand te gaan – ik houd nu eenmaal van extreem weer. Het strand ken ik goed, onder allerlei omstandigheden. Wat was het heftig daar. Eerst liep ik door het bos waar de bomen hoog boven me geheimzinnig in hun stammen kraakten. Daarna kwam ik in de buurt van het strand en trok over de laatste duinenrij op naar de golven. Tijdens het afdalen langs de strandafgang kon ik nauwelijks ademhalen, ik hapte maar wat en kreeg daarmee een mengeling van lucht en zand binnen. Ik werd daar compleet gezandstraald. Ik hield vol want ik wist ook: als je met zuidwestenwind eenmaal in de buurt van de vloedlijn bent, is daar geen zand meer dat op kan stuiven. Dat was ook zo. Ik kreeg daar zicht op de hoge en wilde golven met hun witte, schuimende koppen.

Op de terugweg nam ik een duinpad, een behoorlijk smal zandpad met aan weerszijden struiken. Een meeuw had juist die plek als zijn schuilplaats uitgekozen. Roerloos zat hij daar midden op het smalle pad. We keken elkaar aan. Beiden konden we geen andere kant op. Als hij een vleugel zou uitsteken, zou de wind hem opnemen en hem in de doornstruik kwakken. Als een verfrommeld zakdoek zou hij in de bosjes eindigen. Ik keek hem aan, liep hem rustig tegemoet en stapte voorzichtig en zonder aarzelingen over hem heen. Beiden hielden we onze adem in.

Het beest had de keuze gehad tussen toegeven aan angst: wegvlugten met als gevolg dat hij ernstig verbouwd in de struiken zou zijn beland of blijven zitten en vertrouwen op het onbekende. Hij koos het laatste, hij koos voor vertrouwen. Hij overleefde de storm.

Teruglopend naar mijn auto vroeg me in mijzelf af: waarvan was ik nou getuige in de ontmoeting met deze schuilende meeuw? Van de keuze die hij had tussen angst en vertrouwen. Hij overwon zijn angst en koos voor het leven.

Project katholiek kado

Het initiatief van Katholiek Kado brengt me veel plezier en diepgang. Het gaat om een project waarop iemand zich kan abonneren. Een abonnement voor anderen is ook goed mogelijk. Er zijn meerdere ouders die voor hun kind een abonnement hebben genomen.

Katholiek Kado is een jaar lang een kennismaking met of verdieping van het katholieke geloof. De gedachte is dat geloof en traditie vooral bekijken als ze thuis vormkrijgen. Een uur in de week ergens in een kerk is mooi maar misschien ook wel kwetsbaar en makkelijk te verwaarlozen. Katholiek Kado geeft vooral thuis invalshoeken om kennis te maken met geloof, met gebruiken, met inhoud, met informatie. Het project voorziet de abonnees van voorwerpen die aansluiten bij het kerkelijk jaar. Er wordt informatie gegeven en er worden allerlei tips gegeven om thuis, aan de keukentafel en op de bank, in de huiskamer en zelfs in de slaapkamer, tijd en aandacht te hebben voor je innerlijk leven.

Een abonnement houdt in dat je verspreid over een jaar zes dozen ontvangt die je de weg wijzen in de traditie en je de gelegenheid geven je innerlijk leven te verrijken. De invalshoeken zijn zeer divers: hoofd, hart en handen worden aangesproken.

Het tijdschema is inmiddels aangepast waardoor de organisatoren meer ruimte hebben gekregen voor een gedegen voorbereiding. Immers, wat je aandacht geeft groeit en zo een proces heeft tijd en rijping nodig. Het project wordt gedragen door een team van diverse achtergronden en leeftijden. De unboxingsbijekomsten zijn online en geven de gelegenheid om kennis te maken met andere abonnees.

Meer weten? Bezoek de website www.katholiekkado.nl

Ber Leurink

WNM Dick Zwarthoed

Pater Dick Zwarthoed geeft mensen kracht om door te gaan

Pater Dick Zwarthoed s.d.b. lag met malaria in het ziekenhuis van de Congolese stad Lubumbashi. In het ziekenhuis hadden ze niet de apparatuur om hem verder te helpen. "Er stonden vier artsen om mijn bed en zij vroegen mij of ik snel naar Europa kon gaan voor verdere behandeling."

Pater Dick (84) vertelt het met een glimlach, onder het genot van een kop koffie bij zijn broer Jan in Volendam. In mei 2021 kwam pater Dick naar Nederland om aan te sterken. Van de Week Nederlandse Missionaris (WNM) kreeg hij financiële steun voor zijn verblijf. Inmiddels is pater Dick weer terug in DR Congo, het land waar hij voor het eerst in 1960 naartoe ging als stagiair.

Missionair vuur

Het vuur van de missie werd bij pater Dick op de lagere school aangewakkerd. Volendam telde in die tijd veel missionarissen. Zij kwamen op scholen vertellen over hun missie en missieland. Pater Dick zag het als kleine jongen voor zich om op een paard, met een hoed op, in Latijns-Amerika de mensen te bezoeken. Maar het werd uiteindelijk Afrika, zonder paard. "Bij de salesianen moet je na filosofie stage lopen," licht hij toe. Zo kwam Dick in Congo terecht. Daarna moest hij naar België om de priesteropleiding te voltooien. Na zijn wijding in 1967 werd hij weer naar Congo gezonden.

Straatjongeren

De salesianen zetten zich in DR Congo in voor straatjongeren. Al in 1914 zagen zij dat de jongeren een vak moeten leren om verder te komen in het leven. "De eerste vakopleiding is begonnen in Lubumbashi," vertelt pater Dick. In deze stad zijn inmiddels

veertien huizen voor straatkinderen en -jongeren. In de afgelopen jaren had de missionaris verschillende opvoedkundige functies, en de algemene leiding in de opvanghuizen. Ook zag Dick om naar jongeren in de gevangenis. Nu werkt hij aan het project Chem Chem: een vakopleiding voor land- en tuinbouw en visserij. Het diploma dat de jongeren na het afronden van de school ontvangen, is zeer gewild. Het biedt jongeren de kans om zelf hun dagelijks brood te verdienen.

Lokale problemen

Op zondag draagt pater Dick de mis op in de dorpen. Na de mis komen de parochianen bij hem en vertellen over lokale problemen. Zwangere vrouwen moeten bijvoorbeeld heel ver lopen naar de kraamkliniek. Veel overleven het niet. Pater Dick zet zich nu in om een kliniek dichtbij te krijgen. Zijn broer Jan heeft in al die jaren flink wat geld opgehaald voor verschillende projecten, en pakketten met spullen en eten verstuurd.

Kracht

Pater Dick vertelt: "Als missionaris wil ik de liefde van Jezus doorgeven. Wat Hij ons heeft verkondigd, wil ik uitdragen. Ik wil de mensen laten weten dat iemand van ze houdt." Het geeft de lokale bevolking kracht om vol te houden en om door te gaan. "Ik hou van het land en de mensen. Er is tijd voor de mens en de mens wordt gewaardeerd."

Heilige van de maand

Damiaan (Jozef) de Veuster. (Daam)

Belijder, Missionaris en ziekenverzorger. Zijn naam betekent “bedwinger” Hij wordt vaak afgebeeld als priester met een breedgerande hoed, vaak met een arm om een melaatse geslagen. Pater Damiaan is de patroonheilige van melaatsen, aidspatiënten en verstoten zieken. Zijn feestdag is 10 mei

Hij kon ontzettend koppig zijn. Als kind al wist hij precies wat hij wilde. Wat hij in zijn hoofd had, moest en zou tot stand komen.

Hij werd geboren op 3 januari 1840 in Tremelo, een dorpje onder de rook van Mechelen en Leuven. Hij was de zevende telg van François de Veuster en Catherine Wouters. Bij zijn doop kreeg hij de naam Jozef.

Zijn oudste broer Pamphile trad in in de congregatie van de Heilige Harten van Jezus en Maria, ook wel paters picpussen genoemd omdat hun ‘hoofdkantoor’ gevestigd was in de Rue Picpus in Parijs. Toen Jozef te kennen gaf dat hij het voorbeeld van zijn grote broer wilde navolgen, stuitte dat aanvankelijk op grote bezwaren van zijn ouders. Zij wenste dat hij het familiebedrijf zou overnemen en stuurden hem naar Braine-le-Comte om Frans te leren, maar uiteindelijk gaven ze toe. In 1859 begon hij aan zijn noviciaat in de Leuvense vestiging van de picpussen. Bij die gelegenheid nam hij de naam Damiaan aan, naar de legendarische Romeinse arts en martelaar, alsof hij voorvoelde waar zijn echte roeping lag. Tot zijn grote teleurstelling mocht Jozef niet aan de priesteropleiding deelnemen: zijn kennis, onder meer van het Latijn, schoot schromelijk tekort. Met behulp van Pamphile wist hij in de korst mogelijke tijd de deficiëntie weg te werken, zodat hij alsnog werd toegelaten tot de priesteropleiding. In 1860 verhuisde hij naar het ‘hoofdkantoor’ van de congregatie in Parijs. Daar legde hij de gelofte af en studeerde hij filosofie. In 1862 keerde hij terug voor de studie theologie.

Jaloers hoorde Damiaan ondertussen hoe zijn broer Pamphile zich opmaakte om naar Hawaï te vertrekken als missionaris. Maar enkele weken voor diens vertrek, terwijl alle voorbereidingen al waren getroffen, werd hij geveld door tyfus: Pamphile kon en mocht niet uitvaren. Damiaan trok de stoute schoenen aan en vroeg of hij de plaats van zijn broer mocht innemen. Tot ieders verbazing “Damiaan was immers nog geen priester” werd dat verzoek goedgekeurd. En zo verliet hij in november 1863 zijn vaderland, waar hij nooit meer levend zou terugkeren.

Na een enerverende reis ging hij op 19 maart 1864

van boord in Honolulu. De hoofdstad van Hawaï waar hij op 21 mei de priesterwijding ontving. Bijna tien jaar werkte pater Damiaan in twee missieposten op de Hawaï -eilandengroep.

Vaak was hij er getuige van hoe lepralijders of melaatsen werden verbannen naar een afgesloten uithoek op het eiland Molokai. Daar werden de zieken vrijwel zonder enige verzorging gedropt. Hun enige vooruitzicht was de dood. Lepra was in die tijd nog ongeneeslijk. Wie was aangetast, rotte langzaam maar zeker weg. Toen de bisschop in het voorjaar van 1873 vroeg wie van zijn missionarissen bereid was de zielszorg van de arme drommels op zich te nemen, aarzelde pater Damiaan geen moment: in mei 1873 zette hij voor het eerst voet in de leprakolonie.

Wat hij daar aantrof, tartte elke beschrijving. De mensen hadden nauwelijks te eten. Verband was er niet, zodat de zieken letterlijk in hun eigen pus lagen weg te rotten. Om hun ellende te vergeten waren velen aan de drank. Met onstuitbare energie zette Damiaan zich aan de arbeid. Nadat hij het kapelletje had gereinigd en gerestaureerd, begon hij eigenhandig de zieken te verplegen: hij maakte hun wonden schoon en verbond die vervolgens met afgescheurde lappen. Vrijwel dagelijks groef hij met zijn eigen handen een graf voor de gelukkigen die het tijdelijke voor het eeuwige verwisseld hadden. Maar het was dweilen met de kraan open. Bij een van zijn schaarse bezoeken aan Honolulu wist hij de aandacht te trekken: sindsdien verzamelden nonnen kleren en een anglicaanse priester haalde dankzij een vurig pleidooi in The Times maar liefst tweeduizend pond op, toen een klein vermogen. Damiaan had letterlijk aandacht van de wereld getrokken en ook die van de gezondheidsdienst van Hawaï, bij wie hij voortdurend aandrong om meer middelen te krijgen om zijn melaatsen te helpen. Daardoor verbeterde weliswaar de omstandigheden van de leprozen, maar Damiaan zelf was wars van al die aandacht. “Ik ben maar een arme, eenvoudige priester die zijn roeping volgt”, schreef hij in een brief aan zijn broer Pamphile.

lees verder op bladzijde 26

De diaken

Al in de eerste kerk vinden we diakens (letterlijk dienaars). Jezus roept zijn leerlingen op niet te heersen, maar te dienen, in navolging van zijn voorbeeld: Hij is de dienaar van allen geworden. In Handelingen 6 lezen we hoe de apostelen zeven mannen aanstelden om hun te helpen in de ondersteuning van de behoeftigen in de gemeenschap. Deze aanstelling gebeurde door handoplegging en gebed. Behalve de ondersteuning van de armen, zien we diakens ook het evangelie verkondigen.

De taken van de diaken zijn:

1. Het dienstwerk van de liefdewerken en de herderlijke zorg

De diaken behartigt de 'diaconie', de 'caritas': de kerkelijke zorg voor armen, mensen in nood en gemarginaliseerden. Hij zet zich in voor het Rijk van God als een rijk van gerechtigheid en vrede. Ook krijgt hij pastorale taken toevertrouwd.

2. Het dienstwerk van de verkondiging

Hij deelt in de taak het evangelie te verkondigen en uit te leggen in preek en catechese. In de Eucharistieviering leest hij het evangelie voor.

3. Het dienstwerk van de liturgie

De diaken kan dopen, kerkelijke huwelijken inzeggen en uitvaarten leiden.

Omdat het diaconaat een wijding is ben je het 24 uur per dag, voor de rest van je leven.

Het is daarom geen taak maar een roeping. Anders dan bij priesters zijn diakens niet gehouden aan het celibaat. Hiervoor geldt dan wel dat hij al getrouwd is voordat hij het wijdingssacrament ontvangt. Als hij op het moment van zijn wijding ongehuwd is, dan geldt voor hem net als voor de priesters dat hij ongehuwd blijft. Dat laatste geldt trouwens ook als de diaken weduwnaar wordt..

meer informatie op:

www.bonifatiusinstituut.nl

vervolg Heilige van de maand

Met niet aflatende ijver bleef Damiaan aandacht vragen voor voor zijn zieken. Zijn koppigheid en eigen-gereidheid maakten hem niet altijd geliefd. Twee priesters die hem kwamen helpen, verlieten na enige tijd

teleurgesteld de leprakolonie, onder meer omdat ze het met Damiaan niet konden vinden.

Waar iedereen bang voor was, gebeurde. In de loop van 1884 bleek Damiaan besmet te zijn. Onmiddellijk beweerden bozen, afgunstige tongen (voornamelijk uit protestantse hoek) dat hij het niet zo nauw genomen had met het celibaat. Men ging er toen nog van uit dat de ziekte werd overgedragen bij seksueel verkeer. Tot drie keer toe moest de arme Damiaan zich onderwerpen aan een soort kuisheidsproef. Uiteraard bleek Damiaan brandschoon. Ondertussen verspreidde het nieuws van Damiaan besmetting zich over de hele wereld. In mei 1886 kreeg Damiaan hulp van een zekere Joseph Dutton. Veertig jaar lang bleef de Amerikaan op Molokai de leprozen verzorgen. Later dat jaar arriveerden ook drie franciscanessen die de zorg van de weeskinderen op zich namen

Gestaag ging de gezondheid van Damiaan achteruit. Het lopen ging steeds moeizamer, zijn handen waren aan het wegrotten, zijn gezicht was vreselijk misvormd en zijn gezichtsvermogen nam zienderogen af. In maart 1889 wist hij dat het einde met rasse schreden naderde. Op de zaterdag van Palmzondag werden hem de laatste sacramenten toegediend. Vroeg in de ochtend van de maandag van de Goede Week (15 april) stierf Jozef de Veuster, beter bekend als pater Damiaan. Hij was slechts 49 jaar oud. Hij werd begraven onder de boom waar hij de eerste nachten in Molokai had geslapen.

Damiaan werd gezien als een martelaar: vrijwillig had hij zich ingelaten met leprozen, wetend dat hij een zeer grote kans liep besmet te raken. Een proces tot heiligverklaring werd in gang gezet. In 1936 werden Damiaans stoffelijke resten overgebracht naar Leuven en herbegraven in de crypte van de kerk van de congregatie van de Heilige Harten van Jezus en Maria. Het duurde echter nog bijna zestig jaar voor paus Johannes Paulus II (1978-2007) de 'apostel van de melaatsen' zalig verklaarde. Dat gebeurde op 4 juni 1995 tijdens een plechtige ceremonie bij de basiliek van Koekelberg in Brussel. Bij die gelegenheid kregen de bewoners van Molokai de rechterhand van 'hun' pater terug, als relikwie.

Adressen

Parochie Bron van Levend Water

Postadres: Westerweg 267
1852 AG Heiloo
Telefoon: 072-533 09 06

✉ info@rk-bronvanlevendwater.nl
Website: www.rk-bronvanlevendwater.nl

Financiële Administratie:

Mevrouw Astrid Wiebering-Vlaar
Telefoon: 072-533 09 06
✉ financieel@rk-bronvanlevendwater.nl

Dagelijks Bestuur:

De heer Martien den Blanken voorzitter
vacant secretaris
De heer Karel Hennekens penningmeester

Voor uw kerkbijdrage en andere giften:

H. Willibrordus: NL46 RABO 0327 0640 21
tnv RK Par. Bron van Levend Water, inz. Par. Heiloo
NL20 INGB 0000 6815 70

tnv RK Par Bron van levend Water, inz. Loc Willibrordus
H. Jacobus Major: NL07 RABO 0300 9542 63
tnv RK Par. Bron van Levend Water, inz. Akersloot

H. Adelbertus: NL88 RABO 0315 7004 91
tnv RK Par. Bron van Levend Water, inz. RK Egmond

H. M.M. Alacoque: NL41 RABO 0315 7479 94
RK Par. Bron van Levend Water, inz. RK Egmond

O.L.V. Ontv.: NL87 RABO 0315 7041 95
tnv RK Par. Bron van Levend Water, inz. RK Egmond

Parochie coördinatoren:

Mevrouw Marieke Hoetjes-Eijkel
Telefoon: 072-533 09 06
✉ willibrorduskerk@rk-bronvanlevendwater.nl

Mevrouw Astrid Wittebrood-Schouten
Telefoon: 072-506 13 64 / 072 533 09 06
✉ coordinator@rk-bronvanlevendwater.nl

Begraafplaatsen BvLW:

Willibrordushof, Heiloo:
✉ willibrordushof@rk-bronvanlevendwater.nl

Sint Jacobushof, de Overtuin, Akersloot:
✉ jacobusmajor@rk-bronvanlevendwater.nl

Rinnegom, Egmond Binnen:
✉ rinnegom@rk-bronvanlevendwater.nl

De Karmel, Egmond aan den Hoef:
✉ dekarmel@rk-bronvanlevendwater.nl

Caritas Bron van Levend Water/Cornelius:

T. van Diepen, secretaris
Telefoon: 072-533 74 08
✉ secr.swvcaritas@gmail.com

Locatie H. Willibrordus

Adres:
Westerweg 267
1852 AG Heiloo
Telefoon: 072-533 09 06

Secretariaat:

Openingstijden: ma t/m vr 9.00 tot 12.00 uur
✉ willibrorduskerk@rk-bronvanlevendwater.nl
maandag speciaal voor kerkhofbeheer
✉ willibrordushof@rk-bronvanlevendwater.nl
vrijdag speciaal voor opgeven intenties
✉ misintenties@rk-bronvanlevendwater.nl

Locatie H. Jacobus Major

Adres:
Kerklaan 37
1921 BK Akersloot
Telefoon: 0251-31 22 28

Secretariaat:

Openingstijden: vr 9.00 tot 11.00 uur
✉ jacobusmajor@rk-bronvanlevendwater.nl

Locatie H. Margaretha Maria Alacoque

Adres:
Herenweg 188-190
1934 BD Egmond
aan den Hoef
Telefoon: 072-506 13 64

Secretariaat:

Openingstijden: do 9.00 tot 12.00 uur
✉ rkegmond@rk-bronvanlevendwater.nl

Pastores

Administrator: Franklin Brigitha, pr.

Priesterassistent: Nico Mantje, pr.

Priesterassistent: Tristan Perez

Diaken: Mike Nagtegaal

Centraal rekeningnr:
NL 57 RABO 0120 5009 65
tnv RK Parochie Bron van Levend Water

Ik wil het water naar de zee zijn
De zoden aan de dijk
Het gevecht tegen de bierkaai
Alles wat onhaalbaar lijkt

Ik wil de rots zijn in de branding
De verbeelding aan de macht
Of de stilte die vanzelf spreekt
En het daglicht in de nacht

Wil een land zijn zonder grenzen
Waar de ruimte nog bestaat
Ik wil traag zijn als de waarheid
Die de leugen achterhaalt

Ik wil de moed zijn van de wanhoop
En het stilstaan van de tijd
Wil een sprong zijn in het duister
En de laatste strohalm zijn

Ik wil de taal zijn van een dichter
Die zichzelf geen dichter noemt
Een rivier die naar de bron stroomt
De kus die ons verzoent

Wil een land zijn zonder grenzen
Waar de ruimte nog bestaat
Ik wil traag zijn als de waarheid
Die de leugen achterhaalt

En met de schoonheid van de onmacht
Lopen langs een eindeloze weg
Met open ogen dromen
Weerloos en toch sterk

Weerloos en toch sterk
Weerloos en toch sterk

Ik wil een lied zijn als de wolken
Gedragen door de wind
Wil de wereld weer leren zien
Door de ogen van een kind

Ik wil het water naar de zee zijn
De zoden aan de dijk
Het gevecht tegen de bierkaai
Alles wat onhaalbaar lijkt

Stef Bos

Bron van Levend Water

